

การศึกษาต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยของ เกษตรกร
ในเขตเกษตรเศรษฐกิจ และนอกเขตเกษตรเศรษฐกิจ

นางสาวรุจิรัตน์ พัฒนศรี

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

ภาควิชาการบัญชี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-981-3

009200

1 17130050

A STUDY ON THE COST OF PRODUCTION
AND DISTRIBUTION OF SUGARCANE WITHIN
AND OUTSIDE THE AGRO-ECONOMIC ZONE

MISS RUCHIRAT PATANASRI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Master of Accountancy

Department of Accountancy

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-564-981-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยของ เกษตรกรใน เขต เกษตร เศรษฐกิจและนอก เขต เกษตร เศรษฐกิจ
ชื่อนิสิต	นางสาวรุจิรัตน์ พัฒนศรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตร ชำของ อาจารย์นันทพร เลิศบุศย์
ภาควิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2528

บทคัดย่อ

อ้อย เป็นพืช เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตน้ำตาล ซึ่งน้ำตาลนอกจากจะเป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับการบริโภคภายในประเทศแล้ว ยังเป็นสินค้าที่สำคัญต่อการส่งออก นำรายได้มาสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้นอ้อยจึงเป็นพืชที่เกษตรกรนิยมปลูกกันมาก ในภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ จากปริมาณการจดทะเบียนการผลิตอ้อยในเขต เกษตร เศรษฐกิจในปี.ศ. 2525 ปรากฏว่าในเขต 31 จังหวัด 127 อำเภอและกิ่งอำเภอ มีผู้มาจดทะเบียน 102,196 ราย พื้นที่ผลิตรวม 4.03 ล้านไร่ และปริมาณผลผลิตอ้อยรวม 33.06 ล้านตัน หรือร้อยละ 97 ของปริมาณอ้อยทั้งหมด สำหรับเกษตรกรที่ปลูกอ้อยนอกเขต เกษตร เศรษฐกิจ ในเขต 31 จังหวัด 98 อำเภอและกิ่งอำเภอ มีจำนวน 4,464 ราย พื้นที่ผลิต 118,089 ไร่ และมีปริมาณผลผลิตอ้อย 1.04 ล้านตัน

วัตถุประสงค์หลักของวิทยานิพนธ์นี้ก็เพื่อทำการศึกษาค้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยของเกษตรกรในเขต เกษตร เศรษฐกิจ เปรียบเทียบกับ เกษตรกรนอกเขต เกษตร เศรษฐกิจ วิธีการศึกษากระทำโดยการออกแบบสอบถาม เพื่อสัมภาษณ์เกษตรกรที่อยู่ในเขตที่จะทำการสำรวจ คือ

ภาคกลาง

ในเขต เกษตร เศรษฐกิจ - อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นอกเขต เกษตร เศรษฐกิจ - อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในเขตเกษตรเศรษฐกิจ - อำเภอหนองพองและอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

นอกเขตเกษตรเศรษฐกิจ - อำเภอภูเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ

ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามจะนำมาคำนวณต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยของแต่ละเขตโดยการเฉลี่ยแบบธรรมดา และแบบถ่วงน้ำหนัก สำหรับการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยจะใช้วิธีการเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่มีขนาดพื้นที่ผลิตต่างกันในแต่ละเขต และเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรในเขตเกษตรเศรษฐกิจ กับเกษตรกรนอกเขตเกษตรเศรษฐกิจ นอกจากนี้จะคำนวณค่าใช้จ่ายแต่ละรายการ เป็นค่าร้อยละของต้นทุนรวมด้วย

ผลจากการศึกษาปรากฏว่าการปลูกอ้อยในพื้นที่ขนาดเล็ก และขนาดกลางไม่เกิน 100 ไร่ ทั้งในและนอกเขตเกษตรเศรษฐกิจจะเสียต้นทุนในการผลิตอ้อยต่ำกว่าการปลูกอ้อยในพื้นที่ขนาดใหญ่ และเกษตรกรนอกเขตเกษตรเศรษฐกิจมีต้นทุนการผลิตอ้อยต่ำกว่าเกษตรกรในเขตเกษตรเศรษฐกิจ แต่มีต้นทุนการจำหน่ายอ้อยสูงกว่า อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงต้นทุนรวมปรากฏว่าเกษตรกรที่อยู่นอกเขตเกษตรเศรษฐกิจมีต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยสูงกว่าเกษตรกรที่อยู่ในเขตเกษตรเศรษฐกิจ

เกษตรกรในเขตอำเภอบางสะพาน มีต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยตันละ 487.08 บาท สูงกว่าต้นทุนของเกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรีตันละ 41.02 บาท ในขณะที่เกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรีมีต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยตันละ 446.06 บาท

เกษตรกรในเขตจังหวัดชัยภูมิ มีต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยตันละ 454.77 บาท สูงกว่าต้นทุนของเกษตรกรในเขตจังหวัดขอนแก่นตันละ 26.76 บาท ในขณะที่เกษตรกรในเขตจังหวัดขอนแก่นมีต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยตันละ 428.01 บาท

จากผลของการเปรียบเทียบดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการที่เกษตรกรนอกเขตเกษตรเศรษฐกิจมีต้นทุนรวมสูงกว่า เนื่องจากเกษตรกรกลุ่มนี้มีแหล่งผลิตอยู่ไกลจากโรงงานน้ำตาลมาก ทำให้เสียค่าขนส่งสูง และจากการคำนวณค่าร้อยละของค่าใช้จ่ายแต่ละรายการต่อต้นทุนรวมปรากฏว่าค่าขนส่ง เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้ต้นทุนของเกษตรกรไร่อ้อยสูง คิดเป็นร้อยละ 24.71 ของต้นทุนรวมโดยเฉลี่ยทุกเขต ดังนั้นการที่รัฐบาลกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจของอ้อยให้เกษตรกรปลูกในรัศมีห่างจากโรงงานไม่เกิน 100 กิโลเมตรจึงเป็นการสมควร นั่นคือเกษตรกรที่อยู่นอกเขตเกษตรเศรษฐกิจไม่ควรจะปลูกอ้อยอีกต่อไป

ปัญหาในการผลิตและการจำหน่ายอ้อย เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายทั้งฝ่ายเกษตรกร โรงงานน้ำตาล และรัฐบาล จากการศึกษานี้พบว่าปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาด้านการผลิต การตัดและขนส่งอ้อย ซึ่งมักเกิดจากเกษตรกรขาดความรู้ และ/หรือไม่สนใจที่จะปรับปรุงวิธีการผลิต ตลอดทั้งไม่มีการวางแผนในการตัดและขนส่งอ้อย ทำให้ได้ผลผลิตอ้อยที่มีคุณภาพต่ำ ความหวานน้อย นอกจากนี้ปัญหาด้านต้นทุนที่ค่อนข้างสูง และด้านการตลาดของอ้อยซึ่งเกิดจากความขัดแย้งในเรื่องการกำหนดราคาอ้อยระหว่างเกษตรกรและโรงงานน้ำตาล ตลอดทั้งวิธีการซื้อขายอ้อยก็เป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นทุกฤดูการผลิต สำหรับข้อเสนอแนะซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ก็คือเกษตรกร โรงงานน้ำตาล และรัฐบาลจะต้องร่วมมือกันและพัฒนาไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน เช่นหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องควรให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเกษตรกรในด้านการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำการวิจัยเรื่องพันธุ์อ้อยให้ได้พันธุ์ที่เหมาะสม มีการกำหนดแหล่งผลิตอ้อยที่เหมาะสม ฯลฯ ปัจจุบันรัฐบาลได้นำเอาระบบแบ่งปันผลประโยชน์แบบ 70:30 มาใช้ทำให้เกษตรกร โรงงานน้ำตาล และรัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทในการซื้อขายร่วมกัน การศึกษานี้เห็นด้วยกับนโยบายวิธีการซื้อขายอ้อยตามระบบความหวาน ซึ่งรัฐบาลจะนำมาใช้ทั่วประเทศในปีการผลิต 2529-30 เพราะจะเป็นแรงจูงใจให้ทั้งเกษตรกรและโรงงานน้ำตาลพัฒนาคุณภาพการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด อย่างไรก็ตามจะต้องมีการกำหนดประสิทธิภาพของโรงงาน คุณภาพของน้ำตาล และวิธีวัดปริมาณน้ำตาลในอ้อยให้เป็นมาตรฐาน เหมาะสมและเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่ายด้วย

Thesis Title A Study on the Cost of Production and Distribution
of Sugarcane Within and Outside the Agro-Economic
Zone

Name Miss Ruchirat Patanasri

Thesis Advisor Associate Professor Chatt Chamchong, Ph.D.
Mrs. Nantaporn Lertbusya

Department Accountancy

Academic Year 1985

ABSTRACT

Sugarcane (Saccharum Officinarum L.) is one of the important economic crops since it is used as the raw material in sugar production while sugar is not only the essential goods for domestic consumption, but also the important export product that earns a large amount of income to the nation. Many farmers are now engaged in sugarcane production, in the Central, East, North and Northeastern regions of Thailand. In 1982 there were 102,196 cane growers in 31 provinces, 127 districts with registered areas of sugarcane production of 4.03 million rai within the agro-economic zone. These growers produced 33.6 million tons of sugarcane or about 97% of total products, while 4,464 cane growers in 31 provinces, 98 districts, with registered production areas of 118,089 rai outside the agro-economic zone, produced 1.04 million tons of sugarcane.

The main objective of this thesis is to study and compare the costs of production and distribution of sugarcane grown within and outside the agro-economic zone. This study was conducted by using

the designed questionnaires to interview the cane growers within the following areas :

Central region, the selected areas were

- within the agro-economic zone-Amphoe Pranburi, Prachubkirikhan province
- outside the agro-economic zone-Amphoe Bangsaparn, Prachubkirikhan province

Northeastern region, the selected areas were

- within the agro-economic zone-Amphoe Namphong and Amphoe Muang, Khonkaen province
- outside the agro-economic zone-Amphoe Pookeao and Amphoe Kornsarn, Chaiyapoom province

The informations available from the questionnaires were then averaged as costs of production and distribution of sugarcane using simple and weighted average methods. The comparison among the cane growers who had different sizes of growing area in the same region and that between the cane growers within and outside the agro-economic zone were obtained from the analysis on cost of production and distribution of sugarcane. In addition, the calculation of each expense item as percentage of total cost was also made in this analysis.

The research results showed that the cost of cane production in small and medium sizes not more than 100 rai was cheaper than that of the large size and the production cost of sugarcane outside the agro-economic zone was less than that within the agro-economic zone, but opposite results were obtained from the analysis on distribution cost. When the total cost was considered, however, the study found that the

cost of production and distribution of sugarcane outside the agro-economic zone was higher than those within the zone, i.e., the cane growers in Amphoe Bangsaparn paid 487.08 Baht/ton as the total cost or 41.02 Baht/ton higher than that of 446.06 Baht/ton paid by cane growers in Amphoe Prانبuri, the cane growers in Chaiyapoom province paid 454.77 Baht/ton as the total cost or 26.76 Baht/ton higher than that of 428.01 Baht/ton paid by cane growers in Khonkaen province.

From the above comparison it might be concluded that the factor which causes the total cost of the growers outside the agro-economic zone to be higher than that within the zone was due to the longer distance from the mill of the farms located outside the agro-economic zone than the farms located within the zone. For the calculation of each expense as percentage of total cost, it showed that transportation cost was the major factor that contributed towards the higher cost of sugarcane, it amounted to 24.71% of the total cost by average. Thus the government policy regulating the agro-economic zone for sugarcane production to be within the distance of 100 kms. from the sugar mill was reasonable. The cane growers outside the agro-economic zone should no longer produce their sugarcanes since the cost of transportation would be high.

The problems on production and distribution of sugarcane concern many parties, namely, cane growers, sugar millers and the government. The study indicated that the main problems found concerning production, harvesting and transportation stem from the lack of knowhow and/or the passive attitude of the cane growers to improve the production, including the lack of planning for harvesting and transportation. These problems generated low quality of cane with lower c.c.s. (Commercial

Cane Sugar) value than the normal rate. The other relevant problems are the high costs and marketing problems. Thus the pricing system should be determined by three parties concerned, comprising of cane growers, millers, and the government. The close cooperation among these three agencies in solving the concerned problems are recommended, i.e., the government should help solve some technical problems to increase production efficiency. At present, the 70:30 benefit sharing system has been implemented in sugar trading between growers and sugar millers. The result of the study totally supported the government's policy of buying cane on c.c.s. basis which will be widely implemented in the production year 1986-87. However, this method will be more effective only if the efficiency of sugar production, quality of sugar and the standard system of measuring the c.c.s. value are standardized for all mills. Finally this trading system basing on sugar quality will be recognized as the reasonable, and fair method for both cane growers and millers.

กิตติกรรมประกาศ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจากบุคคลหลายท่านด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตร ชำชอง คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งท่านได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้คำแนะนำในการเสนอหัวข้อนี้ ทั้งยังให้หลักเกณฑ์ ความรู้ แนวทางในการหาข้อมูล และการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนแนะนำนิสิตสาขาเศรษฐศาสตร์เกษตรชั้นปีที่ ๓ ซึ่งมีนายพงษ์ศักดิ์ บริบูรณ์บัณฑิต เป็นผู้นำในการปฏิบัติงาน มาเป็นผู้ช่วยวิจัย ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ฉัตร ชำชอง ไว้ในที่นี้ด้วย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ อรพินธุ์ชาติอภัยสร ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้การสนับสนุนเสมอมา และอาจารย์ นันทพร เลิศบุญยศ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณ เกษตรกรผู้ปลูกอ้อย ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอนแก่น และชัยภูมิ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการศึกษาเป็นอย่างดี และหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า หรือมีส่วนดีประการใด ผู้เขียนขอมอบเป็นสักการะคุณแก่ บิดา มารดา ซึ่งเป็นผู้มีพระคุณยิ่ง ตลอดจนบรรดาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่านแก่ผู้เขียน

รุจิรัตน์ พัฒนศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	4
วิธีการศึกษาและค้นคว้า	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	6
บทที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอ้อย	7
ลักษณะทั่วไปทางพฤกษศาสตร์	7
ประวัติการปลูกอ้อย และอุตสาหกรรมน้ำตาลในประเทศไทย	8
การผลิตอ้อยและน้ำตาลในประเทศไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2504 ถึงพ.ศ. 2506	10
แหล่งปลูกอ้อยในประเทศไทย	13
การเพาะปลูกอ้อย	16
การซื้อขายอ้อย	26
การตัดและการขนส่งอ้อย	32
โรคและแมลงศัตรูอ้อย	36
บทที่ 3 ต้นทุนการผลิตและต้นทุนการจำหน่ายอ้อย	39
สมมุติฐานในการศึกษาค้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อย	40
การจำแนกต้นทุนการผลิตอ้อย	41
การจำแนกต้นทุนการจำหน่ายอ้อย	52
การเลือกแหล่งข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์	55
การจัดข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์	56

	หน้า
การจำแนกข้อมูล เพื่อการคำนวณต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อย	58
การคำนวณต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อย	60
บทที่ 4 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อย	69
การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยระหว่างเกษตรกรที่มี-	
ขนาดพื้นที่ผลิตต่างกัน ในเขตเดียวกัน	69
- การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยในเขตอำเภอ-	
- ปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	70
- การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยในเขตอำเภอบาง-	
- สะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	76
- การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยในเขตอำเภอน้ำ-	
- พอง และอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น	82
- การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยในเขตอำเภอ-	
- ภูเขียว และอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ	87
การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยระหว่างเกษตรกรในเขต-	
เกษตร เศรษฐกิจกับ เกษตรกรนอกเขต เกษตร เศรษฐกิจ	94
- การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยในเขตอำเภอ-	
- ปรานบุรี กับเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	94
- การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยในเขตอำเภอน้ำ-	
- พอง และอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น กับเขตอำเภอภูเขียวและ-	
- อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ	99
การวิเคราะห์ส่วนแตกต่างของต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อย	104
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	111
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก ก.	127
ภาคผนวก ข.	131

	หน้า
ภาคผนวก ค.	164
ภาคผนวก ง.	173
ภาคผนวก จ.	182
ภาคผนวก ฉ.	184
ภาคผนวก ช.	190
ประวัติผู้เขียน	198

รายการตารางประกอบ

ตารางในบทที่ 2

ตารางที่		หน้า
2.1	พื้นที่การเพาะปลูก ผลผลิตอ้อย ผลผลิตอ้อยเฉลี่ยต่อไร่ น้ำตาลที่ผลิตได้ทั้งหมด และปริมาณน้ำตาลเฉลี่ยต่อตันอ้อย ตั้งแต่ปีการผลิต 2504-05 ถึงปีการผลิต 2525-26	11
2.2	ราคารับซื้ออ้อยตั้งแต่ปีการผลิต 2504-05 ถึง 2526-27	12

ตารางในบทที่ 3

3.1	อายุการใช้งานของสินทรัพย์ที่ใช้ในการปลูกอ้อย	49
3.2	ค่าใช้จ่ายในการผลิตปลูกต่อไร่ของ เกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่มีพื้นที่ผลิต 5-50 ไร่ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26 ...	63
3.3	ค่าใช้จ่ายในการผลิตอ้อยต่อ 1 ต่อไร่ของ เกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่มีพื้นที่ผลิต 5-50 ไร่ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26.	64
3.4	ค่าใช้จ่ายในการผลิตอ้อยต่อ 2 ต่อไร่ของ เกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่มีพื้นที่ผลิต 5-50 ไร่ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26.	65
3.5	ต้นทุนการผลิตอ้อยต่อไร่ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่มีพื้นที่ผลิต 5-50 ไร่ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	66
3.6	พื้นที่ผลิตและผลผลิตอ้อยของ เกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่มีพื้นที่ผลิต 5-50 ไร่ ฤดูกาลผลิตปี 2524-25 และ 2525-26	67
3.7	ค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายอ้อยต่อตันในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่มีพื้นที่ผลิต 5-50 ไร่ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	68

ตารางในบทที่ 4

4.1	การเปรียบเทียบสัดส่วนของพื้นที่ผลิตอ้อยปลูกกับอ้อยคอกของ เกษตรกรในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	70
-----	--	----

ตารางที่	หน้า
4.2 การเปรียบเทียบผลผลิตอ้อยต่อไร่ของ เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	71
4.3 การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตอ้อยต่อไร่/ตันของ เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	73
4.4 การเปรียบเทียบต้นทุนการจำหน่ายอ้อยต่อตันของ เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	75
4.5 การเปรียบเทียบสัดส่วนของพื้นที่ผลิตอ้อยปลูกกับอ้อยต่อของ เกษตรกร ในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26.	77
4.6 การเปรียบเทียบผลผลิตอ้อยต่อไร่ของ เกษตรกรในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	78
4.7 การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตอ้อยต่อไร่/ตันของ เกษตรกรในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	80
4.8 การเปรียบเทียบต้นทุนการจำหน่ายอ้อยต่อตันของ เกษตรกรในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	81
4.9 การเปรียบเทียบสัดส่วนของพื้นที่ผลิตอ้อยปลูกกับอ้อยต่อของ เกษตรกรใน เขตอำเภอน้ำพอง และอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ฤดูกาลผลิตปี 2525-26.	82
4.10 การเปรียบเทียบผลผลิตอ้อยต่อไร่ของ เกษตรกรในเขตอำเภอน้ำพองและอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	83
4.11 การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตอ้อยต่อไร่/ตันของ เกษตรกรในเขตอำเภอน้ำพอง และอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	85
4.12 การเปรียบเทียบต้นทุนการจำหน่ายอ้อยต่อตันของ เกษตรกรในเขตอำเภอน้ำพอง และอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	86
4.13 การเปรียบเทียบสัดส่วนของพื้นที่ผลิตอ้อยปลูก กับอ้อยต่อของ เกษตรกร ในเขตอำเภอภูเขียวและอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	87
4.14 การเปรียบเทียบผลผลิตอ้อยต่อไร่ของ เกษตรกรในเขตอำเภอภูเขียว และ อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	88

ตารางที่	หน้า
4.15 การ เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตอ้อยต่อไร่/ตันของ เกษตรกรใน เขตอำเภอกุเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	90
4.16 การ เปรียบเทียบต้นทุนการจำหน่ายอ้อยต่อตันของ เกษตรกรใน เขตอำเภอกุเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	91
4.17 การ เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยต่อตันระหว่าง เกษตรกรที่มีขนาดพื้นที่ผลิตต่างกัน ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	92
4.18 การ เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยต่อไร่/ตันระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรีกับ เกษตรกรใน เขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบ-คีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	95
4.19 การ เปรียบเทียบสัดส่วนของพื้นที่ผลิตอ้อยปลูก กับอ้อยต่อระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรีกับ เกษตรกรใน เขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบ-คีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	97
4.20 การ เปรียบเทียบผลผลิตอ้อยต่อไร่ระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรีกับ เกษตรกรใน เขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	98
4.21 การ เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยต่อไร่/ตันระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอน้ำพอง และอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น กับ เกษตรกรใน เขตอำเภอกุเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	100
4.22 การ เปรียบเทียบสัดส่วนของพื้นที่ผลิตอ้อยปลูกกับอ้อยต่อระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอน้ำพองและอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น กับ เกษตรกรใน เขตอำเภอกุเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	102
4.23 การ เปรียบเทียบผลผลิตอ้อยต่อไร่ระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอน้ำพองและอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น กับ เกษตรกรใน เขตอำเภอกุเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	103
4.24 การ เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยต่อไร่/ตัน ผลผลิตอ้อยต่อไร่และระยะทางเฉลี่ยจากไร่ถึง โรงงานน้ำตาลระหว่าง เกษตรกรใน เขตอำเภอปรางบุรีกับ เกษตรกรใน เขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	105

ตารางที่	หน้า
4.25 การ เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยต่อไร่/ตัน ผลผลิตอ้อย ต่อไร่และระยะทาง เฉลี่ยจากไร่ถึง โรงงานน้ำตาลระหว่าง เกษตรกรในเขต อำเภอเมืองและอำเภอป่าพอง จังหวัดขอนแก่น กับเกษตรกรในเขตอำเภอ ภูเขียวและอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ฤดูกาลผลิตปี 2525-26	106.
4.26 ต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายอ้อยต่อตัน โดยแสดงค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท เป็นอัตราร้อยละของต้นทุนรวม	110